

6. Zarzut szósty, według którego decyzja Komisji zaprzecza pojęciu „utworu europejskiego” w rozporządzeniu Kreatywna Europa.
- Pojęcie „utworu europejskiego”, które jest zdefiniowane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE⁽¹⁾, jest powszechnie rozumiane i nie jest zgodne z restrykcyjnym rozumieniem przez Komisję kwalifikowalności do finansowania.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia przez decyzję Komisję zasady proporcjonalności
- Przyznanie środków w ramach programu MEDIA, uzależnione od wykorzystania go zgodnie z uregulowaniami prawnymi dotyczącymi finansowania, byłoby jednakowo skutecznym, ale łagodniejszym środkiem.
8. Zarzut ósmy, zgodnie z którym Komisja w sposób niezgodny z prawem nie uwzględniła dalszych wyjaśnień przedłożonych przez skarżącą w liście z dnia 15 lipca 2020 r.
- Komisja powinna rozważyć uwagi skarżącej, ponieważ nie były przedłożone z opóźnieniem i w związku z tym nie podlegały wykluczeniu.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi (Dz.U. 2003, L 11, s. 1).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1295/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Kreatywna Europa” (2014–2020) i uchylające decyzje nr 1718/2006/WE, nr 1855/2006/WE i nr 1041/2009/WE (Dz.U. 2013, L 347, s. 221).

(³) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. 2010, L 95, s.1).

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2020 r. – NU / EUIPO

(Sprawa T-650/20)

(2021/C 19/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NU (przedstawiciele: adwokaci S. Pappas i N. Kyriazopoulou)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 1 kwietnia 2020 r. o nieprzedłużeniu umowy ze stroną skarżącą;
- zasądzenie zadośćuczynienia w kwocie 20 000 EUR (dwadziestu tysięcy euro) za krzywdę doznaną przez stronę skarżącą w wyniku decyzji o nieprzedłużeniu umowy;
- obciążenie strony pozwanej jej własnymi kosztami postępowania, jak również kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w ramach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący brak właściwości.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia istotnego wymogu proceduralnego, polegającego na nieuwzględnieniu sprawozdania z oceny za rok 2019 w ramach dialogu przed wydaniem zaskarżonej decyzji.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku dbałości w odniesieniu do nieuwzględnienia przez administrację problemów zdrowotnych strony skarżącej, sprawozdania z oceny za 2019 r. oraz wszystkich kryteriów prawnych oceny wyników pracy strony skarżącej.
4. Zarzut czwarty dotyczący niezgodnego z prawem uzasadnienia lub oczywistego błędu w ocenie.
5. Zarzut piąty dotyczący nieprawidłowości postępowania poprzedzającego wniesienie skargi, które nie doprowadziło do właściwej kontroli decyzji z dnia 15 lipca 2020 r. przez organ powołujący.

Skarga wniesiona w dniu 27 października 2020 r. – Silex / Komisja i EASME

(Sprawa T-654/20)

(2021/C 19/63)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Silex Ipari Automatizálási Zrt. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: adwokat Á. Baratta)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Agencja Wykonawcza ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw (EASME)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej nr 3242009492 wystawionej przez EASME w dniu 18 sierpnia 2020 r. (zwaną dalej „notą obciążeniową”) w zakresie, w jakim nakazuje zapłatę kwoty 55 454,44 EUR;
- stwierdzenie nieważności pisma z dnia 18 sierpnia 2020 r. o numerze referencyjnym Ref. Ares(2020)4309529 (zwanego dalej „pismem”), wysłanego przez EASME wraz z notą obciążeniową, w zakresie, w jakim nakazuje ono zwrot kwoty 48 238,75 EUR poprzez zwolnienie wkładu do Funduszu Gwarancyjnego;
- stwierdzenie nieważności pisma wysłanego wraz z notą obciążeniową w zakresie, w jakim zawarte w nim ostateczne rozliczenie finansowe uznaje bezpośrednie koszty personelu w wysokości 210 423,11 EUR za wydatki niekwalifikowalne;
- stwierdzenie nieważności pisma wysłanego wraz z notą obciążeniową w zakresie, w jakim zawarte w nim ostateczne rozliczenie finansowe uznaje koszty pośrednie w wysokości 52 605,78 EUR za wydatki niekwalifikowalne;
- obciążenie EASME i Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.

EASME naruszyła obowiązek uzasadnienia, ponieważ nie uzasadniła zgodnie z prawem twierdzeń zawartych w notcie obciążeniowej i w piśmie przesłanym wraz z tą notą.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji.

EASME naruszyła zasadę dobrej administracji w zakresie, w jakim:

- nie udzieliła odpowiedzi co do istoty na sprawozdania techniczne i propozycje skarżącej, ani nie odpowiedziała na jej wnioski o zmianę umowy;